

Комунальний заклад «Кузнецовський міський центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів»

Історія реабілітаційного

У 1990 році у місті енергетиків була зареєстрована нова юридична особа – громадська організація «Асоціація захисту прав інвалідів з дитинства «Надія». Її засновники – батьки дітей із обмеженими функціональними можливостями, які потребували професійної допомоги, а відтак виникла потреба будівництва відповідної установи. Активісти асоціації розробили концепцію розв’язання проблем інвалідів, яка відображала увесь цикл допомоги людям з фізичними та психічними вадами – від медичного супроводу до соціальної адаптації. Окремим пунктом обґрунтували необхідність повноцінної реабілітації людей із особливими потребами протягом усього їхнього життя, а не лише в дитячому віці. Що стосується адаптації таких людей до соціуму, то даний напрямок допомоги за радянських часів взагалі не розглядався як пріоритетний. Відтак задля схвалення новоствореної концепції фахівцями, довелося здійснити чимало поїздок, зокрема до Москви, де у Міністерстві охорони здоров’я її підтримали. Після ухвалення ідеї у високих інстанціях, члени громадської організації «Надія» у тандемі з фахівцями розробили технічний проект майбутнього центру реабілітації. Проте на шляху було ще багато перешкод, але після довгих побивань Держбуд СРСР все ж дав дозвіл на зведення закладу, за умови, що він буде об’єктом соціальної інфраструктури міста Кузнецовськ.

Далі корективи внесла історія – розпався Радянський Союз, розпочалася економічна дестабілізація, а відтак – припинилось фінансування. Лише у 1994-ому проект отримав другий шанс. Володимир Коровкін – тоді генеральний директор Рівненської АЕС прийняв рішення спонсорувати будівництво центру коштом станції. Але незабаром атомна енергетична

галузь України опинилась у скрутному економічному становищі, відповідно знову почалися збої у фінансуванні, довелося двічі вносити зміни до проекту, скоротивши його масштаби.

На зламі століть майбутній центр реабілітації опинився у підпорядкуванні Рівненської облдержадміністрації і місто енергетиків втратило права диктувати свої умови, відтак область, на правах господаря внесла свої корективи до проекту – реабілітацію у закладі могли проходити лише діти до 18-ти років. Батьки асоціації «Надія» десятиліттями боролися за те, щоб їхні діти отримували професійну допомогу – вони виростили і втратили цю можливість, але здаватися не збирались.

І лише цього року послуги центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів стали доступними й молодим людям віком від 18 до 35 років.

